

کوه و دلت را بکوی نیک نامان زنگار
تا پیش طغ نظر با آن دو رخ بزم دست
بر سر بازار رسولی علم افراختیم
در نخستین دست تقدیر و اول بزم

جای از سکه سکانه دور بود با سر شک
کای در بیا قدر بیا را کس ز ما ختمیم

بناختن سینه خدی بی ترا ششم
بسی که نام تو بودم ز تو نه
نباشد عیش من بیا به آن روی
و عالم کفتی ارز و نده فقر
ز دیده گزیده ام پرده من از دور
فند در سالکان سدره بر صبح
مر کفتی سکه من باش جای
شکر لنگه در دل بنور اندر بزم ام
از دل ترا شایسته گفتیم ختم شد
مردان بزم برین کایم بدم کس ز تو
وقتی خطیبی شهر با خوش بودیم بخت
از بس که جرم بر سر من در بند مستالبت
در کوه کمر آید سیر ز شوق لعلت بزم

جایی بنیدیم چشم جان از عکس ساقی از دل
تا دادی بپوشی فروش از جام می آینه ام

چو در دور از آن لعل می کوی خورم
شدم ناتوان از غمش وین زمان
مده عشوه که کز غمش بسخودم
سر بیایم بگره کشند و دست
چون سر خوش از جام عشقم جرا
اک دست لیلی بزم دور نیست

سر بیانی لعل و من خون خورم
خو بر من شدم که دیگر غمش چون خورم
من از راه حسنتم چه این خورم
بیا اولیش برده ام افزون خورم
و عشقت از جام کرده خورم
چون باد از جام بچسب خورم
کل

کلام بد بگو جام جای چو بچوب
که در بیا کلام بگو جام خورم

بس کشته باد و از آن کلان کس می گفتم
هر چه میسر و صحبه از خاک سر بر میگفتم
چون غم غم غم غم غم غم غم غم غم
دامن کلان را ز خنایه جگر تر میگفتم
بست ام با آنکه اهل ملت دل دوستان
که چه از خیل نلیلم کار از میگفتم
در عشقت ساخته روی کلان از آن
بیضا کسیر و جرم خاک از میگفتم
چون تو پیش کجی ز بار اقدت تقریر نیست
که چه برده صد سخن با خود تقریر نیست

میدهمی مشوره کجا و خاصه من آن توام
ساقی بزم کین فسر را از تو باور میگفتم

ز آنکه هر ز با چایان خورم کردیم
هر چه ز چشم برده بد بگو خیا ل مرث

چو دیده را بی غم استی حرم و دست
حدود منزل دلشسته ز تو و من و وفا

بلند کشت سخن چو بی قامت تو زید
ز بزم بر حرکت استی ان هرمان نقد غیب

بکنج صومعه جای ده از غم می زده
بیکدم جام میشش نایغ از غم کردیم

وقت آن شده که دره دیر نهان بر کیرم
میرود هر کس که نای بگو شتم بکس خورم

رسم ساقی کجا بست میان من و تو
هر چه الطاف توان کرد بران اسم و جز

بچ آنکه نمهر تو شدم شهره شدم
بی خرد و خورم دل انجامم از دور نهاده

جای بزم جمله جهان در بهر شاهد شدم

سجده از کف بنهم رطل گران بر کیرم
مایه دولت انارین کین روان بر کیرم
بعد دکاری ساقی ز میان بر کیرم
دست از آن بان کس هم خا اهل از آن بر کیرم
آه اگر همه خوشی ز میان بر کیرم
که من این ساقی شست ز میان بر کیرم

King Saud University